

clausulis, & decretis, ac cautelis in simili-  
bus obligationibus apponi solitis, & consu-  
etis, latissime extendendis, & interpre-  
tandis, Petro Episcopo, ejusque hæredibus,  
& Successoribus prædictis, similiter perpetuo  
obligavit, & hypothecavit, nec non  
quatenus pro consequendo officio Præsiden-  
tatus expeditionum hujusmodi, ab aliis ma-  
jus pretium dictæ summæ viginti unius mil-  
lium, ac septingentorum, & quinquaginta  
scutorum quomodocumque repertum foret,  
vel reperiri contingeret, illud omne, &  
totum cujuscumque quantitatis, & summæ  
foret, etiam si dimidiam, vel majorem par-  
tem justii pretii excederet, eidem Petro Epi-  
scopo, gratiosè, & irrevocabiliter, ac per-  
petuo, etiam donatione inter vivos, remi-  
sit, & condonavit, ac literas tunc desuper  
conficiendas hujusmodi ad probandum plene,  
quod pretium prædictum in Sixti Præde-  
cessoris, ac Sedis, & Camera prædicto-  
rum subventionem, conversum foret, alia-  
que præmissa ubique, tam in iudicio, quam  
extra, sufficere, nec ad id probationis alterius  
adminiculum requisi, ac desuper conficiendas  
literas prædictas nullo unquam  
tempore de subreptionis, vel obreptionis,  
aut nullitatis vitio, seu intentionis dicti Sixti  
Prædecessoris, vel alio quopiam defectu,  
etiam ex eo, quod Oliverius, & Thomas,  
ac Scriptores prædicti, vel quicumque alii  
interesse habentes ad id vocati non forent,  
nec præmissis consenserant, ac illa, nulla  
legitima subsistente causa, sed de facto pro-  
cesserant, seu etiam enormis, & enormis-  
simæ læsionis prætextu, vel ex quavis alia  
causa quantumvis legitima, urgenti, &  
juridica, etiam necessario exprimentia, nota-  
ri, impugnari, invalidari, aut ad termi-  
nos juris reduci, seu in jus, vel controver-  
siam revocari, ac adversus illas quodcum-  
que juris, facti, vel gratiæ remedium im-  
petrari, seu etiam motu, scientia, & po-  
testatis plenitudine similibus concedi posse,  
minusque sub similitum, vel dissimilium gra-  
tiarum revocationibus, suspensionibus, li-  
mitationibus, & aliis contrariis dispositio-  
nibus comprehendendi, sed semper ab illis ex-  
ceptas, & quoties illæ emanarent, toties in  
pristinum, & eum, in quo antea erant sta-  
tum, restitutas, repositas, & plenarie,  
etiam sub quacumque data per Petrum Epi-  
scopum, ejusque hæredes, & Successores  
prædictos eligenda, reintegratas, & de novo  
concessas, validasque, & efficaces fore,  
& esse, vimque validi, & efficaciæ contra-  
ctus inter Sixtum Prædecessorem, & Came-  
ram ex una, & Petrum Episcopum, ejus-  
que hæredes, ac Successores prædictos ex al-  
tera partibus, rite, & recte initi, & stipu-  
lati, & utrinque jurati habere, & perpetuo  
obtinere, dictamque Camera ad Petrum  
Episcopum, ejusque hæredes, & Successo-  
res prædictos in iuribus hujusmodi tuendos,  
& ab omni incommodo, damno, læsione,  
lite, causa, & controversia immunes, in-  
demnes, & exemptos conservandos teneri,  
& obligatam fore, ac esse. Sicque, & non  
aliter per quoscumque Judices Ordinarios,

AN. CH. 1593.  
vel Delegates, etiam Causarum Palatii  
Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E.  
Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet  
quavis aliter iudicandi, & interpretandi  
facultate, & auctoritate, iudicari, & diffi-  
niri debere, ac quidquid secus super iis a  
quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel  
ignoranter attentari contingeret, ex tunc  
irritum, & inane decrevit: ac tam Olive-  
rio, & Thomæ, quam Collegio Scriptorum  
hujusmodi, & aliis prædictis, ceterisque  
omnibus, & singulis interesse habentibus,  
vel prætendentibus perpetuum silentium  
desuper imposuit: & insuper voluit idem  
Sixtus Prædecessor, quod Petrus Episcopus,  
& singuli ejus in dicto officio Præsidentatus  
Successores, antequam ad illud reciperentur,  
& admitterentur, juramentum de eo-  
dem officio fideliter exercendo in mani-  
bus Datarii pro tempore existentis Romani  
Pontificis, præstare omnino tenerentur.  
Non obstantibus præmissis, ac dictæ  
Cancellariæ regulis, de consensu præstando  
in pensionibus, & non solvendo jure quasi-  
to, ac revocatoria facultatum percipiendi  
pretium Officiorum dictæ Curie, & gratis  
ad instar non concedendis, & quatenus opus  
esset rec: mem: Symmachii, Innocenti III.,  
Pauli II., & quorumcumque aliorum Roma-  
norum Pontificum prædecessorum nostro-  
rum, tunc suorum, ac etiam ejusdem Sixti  
prædecessoris de rebus Ecclesiæ, seu Came-  
ræ, & Sedis prædictarum non alienandis, ac  
etiam super residentia, atque spoliis Præla-  
torum, aliisque Constitutionibus, & ordi-  
nationibus, tam Apostolicis, quam in Pro-  
vincialibus, & Synodalibus, & generalibus  
Conciliis, specialiter, vel generaliter con-  
tra præmissa, vel eorum aliqua quomodolibet  
editis, & edendis, nec non Spoletan. &  
aliarum Ecclesiarum, ac Monasteriorum,  
etiam in quibus Beneficia forsan forent, ac  
Ordinum, Militiarum, & Hospitalium,  
etiam quorum illa extarent, nec non Cam-  
eræ, Urbis, locorum, Officiorum, &  
Collegiorum prædictorum, etiam juramen-  
to, confirmatione Apostolica, vel quavis  
firmitate alia roboratis Statutis, & consue-  
tudinibus, usibus, naturis, stabilimentis, &  
etiam novis reformationibus, privilegiis  
quoque, Indultis, exemptionibus, Immu-  
nitatibus, & literis Apostolicis, illis eorum-  
que Præsulibus, Capitulis, Conventibus,  
Collegiis, Officialibus, Exequutoribus, Ap-  
paltatoribus, & quibusvis aliis personis,  
etiam per modum statuti perpetui, ac initi,  
& stipulati contractus sub quibuscumque te-  
noribus, & formis, ac cum quibusvis etiam  
derogatoriis derogatoriis, aliisque effi-  
caciis, & insolitis clausulis, nec non  
irritantibus, & aliis decretis in genere, vel  
in specie per quoscumque Romanos Pontifi-  
ces prædecessores nostros, tunc suos, ac Six-  
tum Prædecessorem, & Sedem prædictos,  
etiam motu, scientia, & potestatis pleni-  
tudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias  
quomodolibet, etiam iteratis vicibus con-  
cessis, approbatis, & innovatis, & quanto-  
cumque tempore observatis. Quibus omni-

nibus, etiam si pro illorum sufficienti dero-  
gatione de illis, eorumque totis tenoribus  
specialis, specifica, individua, & expressa,  
ac de verbo ad verbum, non autem per  
clausulas generales idem importantes men-  
tio, seu quævis alia expressio habenda, aut  
aliqua alia exquisita forma ad id servanda  
foret, illis alias in suo robore permanfuris,  
ea vice dumtaxat specialiter, & expresse  
derogavit, & nemini adversus præmissa om-  
nia suffragari voluit, ceterisque contrariis  
quibuscumque.

§. 9. Ne autem de suppressione, & ex-  
tinctione, abolitione, revocatione, annu-  
latione, cassatione, irritatione, abrogatio-  
ne, evacuatione, avocatione, subductione,  
erectione, institutione, applicatione, appro-  
priatione, revocatione, constitutione, de-  
putatione, receptione, admissione, statuto,  
ordinatione, absolutionibus, concessione,  
assignatione, Indulto, dispositione, decla-  
ratione, voluntate, obligatione, hypotheca-  
tione, remissione, donationibus, con-  
donatione, mandato, decretis, derogatione,  
ac omnibus, & singulis aliis præmissis pro  
eo quod super illis dicti Sixti Prædeces-  
soris, ejus superveniente obitu, literæ con-  
fectæ non fuerunt, valeat quomodolibet  
hæsitari, ipseque Petrus Episcopus illorum  
fratretur effectu, volumus, & similiter  
Apostolica auctoritate prædicta decernimus,  
quod suppressio, extinctio, abolitio, revo-  
catio, annullatio, cassatio, irritatio, abro-  
gatio, evacuatio, amotio, subductio, erec-  
tio, institutio, applicatio, appropriatio,  
revocatio, constitutio, deputatio, receptio,  
admissio, statutum, ordinatio, absolutio-  
nes, concessio, assignatio, dispensatio, In-  
dultum, declaratio, voluntas, obligatio,  
hypothecatio, remissio, donationes, con-  
donatio, mandata, decreta, derogatio, &  
alia præmissa Sixti Prædecessoris hujusmodi,  
perinde à dicta die quarto Idus Novembris  
suum sortiantur effectum, ac si super illis  
prædicti Sixti Prædecessoris literæ sub eun-  
dem diei data confectæ fuissent, prout supe-  
rius enarratur.

§. 10. Quodque presentes literæ ad pro-  
bandum plene supplicationem, extinctio-  
nem, abolitionem, revocationem, annu-  
lationem, & cassationem, irritationem, ab-  
rogationem, evacuationem, avocationem,  
subductionem, erectionem, institutionem,  
applicationem, appropriationem, revocatio-  
nem, constitutionem, deputationem, re-  
ceptionem, admissionem, Statutum, ordi-  
nationem, absolutiones, concessionem, as-  
signationem, dispensationem, Indultum,  
declarationem, voluntatem, obligationem,  
hypothecationem, remissionem, donatio-  
nes, condonationem, mandatum, decreta,  
derogationem, & alia præmissa Sixti Præ-  
decessoris ejusdem ubique afficiant, nec ad  
id probationis alterius adminiculum requi-  
ratur.

§. 11. Quo circa Venerabilibus Fratri-  
bus nostris Olien., & Amerin. Episcopis, ac  
dilecto filio Curie causarum Camera Apo-  
stolicæ generali Auditori, Motu simili man-

damus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eor-  
um per se, vel alium, seu alios Petro Epi-  
scopo, & successoribus prædictis in præmis-  
sis efficaciis defensionis præsidio assistentes,  
faciant, auctoritate nostra illos suppressio-  
ne, extinctione, abolitione, revocatione, &  
aliis præmissis pacifice frui, & gaudere, non  
permittentes illos desuper per quoscumque  
contra præsentium tenorem quomodolibet  
indebite molestari, perturbari, vel impe-  
diri; Contradictores quoslibet per senten-  
tias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, alia-  
que opportuna juris, & facti remedia, appel-  
latione postposita, compescendo, nec non  
legitimis super his habendis servatis procef-  
sibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis  
vicibus aggravando; invocato etiam ad  
hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secu-  
laris.

§. 12. Non obstantibus omnibus præ-  
missis.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat  
hanc paginam nostrarum voluntatis, decreti,  
& mandati infringere, vel ei, ausu temera-  
rio contraire. Si quis autem hoc attentare  
presumpserit, indignationem Omnipotentis  
Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apo-  
stolorum ejus noverit se incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno In-  
carnationis Dominicæ, millesimo quingen-  
tesimo, nonagesimo secundo, quinto Idus  
Februarii, Pont. nostri Anno primo.

L.

Nullitates ex defectu jurisdictionis, citationis,  
& mandati, & non alia, in omnibus Status  
Ecclesiastici Tribunalibus attendendæ.

Hoc idem quoad Tribunalia Urbis iusto  
Pius IV. Constituit. LXVIII. Cum ab ipso  
Tom. IV. Par. II. fol. 129. Et specialiter in  
Rota, in alia Constituit. LII. In Throno.  
Ibid. fol. 97. Et in commissionibus causa-  
rum id specificari decrevit in altera ejus  
Bulla CXXIII. Cum nuper Ibid. fol. 270.

CLEMENS EPISCOPUS  
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Itium dispendiis, & ambagibus, præfer-  
tim inter personas curæ, & Jurisdictioni  
nostræ, etiam in temporalibus subjectas  
occurrere, quantum in nobis est, cupientes.

§. 1. Statutum fel. rec. Pii Papæ Quarti  
Prædecessoris nostri, ne Judices Almæ Ur-  
bis nullitates attendant, nisi ex defectu cita-  
tionis, Jurisdictionis, aut mandati, sed illis  
non obstantibus ad expeditionem causarum  
procedant, ad omnes, & quoscumque Ju-  
dices ordinarios, & delegatos, Magistra-  
tus, & Officiales, in quibusvis ditionis no-  
stræ temporalis Ecclesiasticæ Provinciis,  
& Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis  
quacumque Jurisdictionem exercentes, &  
dignitate fungentes, hac nostra perpetuo  
valitura Constitutione extendimus, & am-  
pli-

Cum vero  
propter Sixti  
obitum Apo-  
stolicæ literæ  
non fuerint  
expeditæ.

Clemens præ-  
dicta omnia a  
die initi con-  
tractus firma  
esse decernit.

Præsentibus  
literis plene  
probare de-  
clarat.

Exequutores  
deputat.

Derogat con-  
tractus.

Dat. die 9. Fe-  
bruarii 1593.  
An. I.

Extordium.

Pius IV. tres  
tantum nulli-  
tates a Judici-  
bus Urbis at-  
tendi decre-  
vit.

Clausula sub-  
lata &c. ap-  
ponit.

pliamus, atque in quocumque Tribunali, aut curia seculari, vel ecclesiastica firmiter, & inviolate servari.

§. 2. Sicque, & non aliter per quoscumque ex ipsis Iudicibus, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam S. R. E. Cardinales, ac Legatos etiam de latere, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi facultate, in quacumque causis, & instantia, etiam nunc pendente, aut in futurum movenda ecclesiastica, prophana, civili, & criminali, aut mixta, iudicari, & definiri, & quibuscumque nullitatibus præter superius expressas nequaquam attentis, ad expeditionem causarum earumdem procedi debere precipimus, & mandamus. Decernentes irritum, & inane, si secus super his per quoscumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulas de-  
rogatorias ad-  
dit.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, nec non legibus, etiam Imperialibus, earumdemque Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, & locorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ipsis earumve consiliis, Iudicibus, Magistratibus, Officialibus, Curis, Tribunalibus, Collegiis, vel personis quomodolibet concessis, etiam sæpius approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut quævis alia forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, perinde ac si ad verbum inserti, & forma in illis tradita ad unguem servata foret, pro plene, & sufficienter expressis habentes, ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis  
erecti iubet.

§. 4. Volumus autem præsentium literarum exemplis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Prælati ecclesiastici obsignatis eandem fidem haberi, quæ haberetur eisdem præsentibus exhibitis, vel ostensis, eisdemque præsentibus in valvis Basilicæ Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, affigi, & publicari, ac post triginta dies cunctos, quos concernunt, perinde afficere, ac si eorum cuilibet personæ literæ intimatæ fuissent. Nulli ergo &c.

Dat. P. An. J.  
9. Februarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, quinto Idus Februarii, Pont. Nostri Anno secundo.

Anno a Nativitate Domini nostri Jesu Christi 1593. indictione 6. die vero 22. mensis Martii, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 2. supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ S. S. Petri, & Joannis Lateranensis de Urbe, & in acie Campi Floræ, per nos Joannem Baptistam Bagui, & Franciscum Baron Sanctissimi D. N. Papæ Curæ. Baptistæ Prestus Mag. Curæ.

Confirmatio Decreti Congregationis Sacrorum Rituum, quo nonnulla statuuntur super associatione Episcopi Oxomen, tam in eundo ad Ecclesiam, quam ab ea redeundo.

Ex Regest. in  
Secret. Breu.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis auctoritas nos admonet, & exposcit, ut quæ à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis Sacrorum Rituum rite ordinata, & decreta sunt, suum debitum fortiantur effectum.

Exordium.

§. 1. Dudum siquidem Cardinalibus dictæ Congregationis pro parte Venerabilis Fratris Sebastiani moderni Episcopi, & dilectorum filiorum Capituli Oxomen, communi ipsorum omnium voto, & consensu, & ad tollendas omnes quæstiones, litesque, ac controversias, quæ circa infra scripta quomodolibet oriri possent, humiliter supplicatum fuit pro declaratione per eandem Congregationem faciendâ, quibusnam potissimum diebus prædicti Capitulum tenerentur pro tempore existentem Episcopum Oxomen, tam eundem ad Ecclesiam, quam ab ea redeundem comitari: Congregatio prædicta supplicationibus sibi porrectis huiusmodi satisfacere cupiens, decrevit, & declaravit in hunc, qui sequitur, modum, videlicet.

Episcopus, &  
Capitulum  
Congregatio-  
ne supplica-  
runt pro de-  
claratione, de  
qua in Rubr.

§. 2. Congregatio Sacrorum Rituum ad supradictam petitionem respondendum censuit, prout & alias decretum fuit pro Ecclesia Hispalen. videlicet.

Decretum  
S. Congrega-  
tionis.

Dignitates, Canonicos, & Capitulum debere accedere, ubi Episcopus Cappa induitur, ut eum ad Ecclesiam venientem debito cum honore comitentur, in reditu etiam debere saltem usque ad Ostium Domus ipsius Episcopum associare; ei vero privatim venienti, videlicet sine Cappa Pontificali, nonnullos ex Dignitatibus, & Canonicis ad Ostium Ecclesiæ occurrere, & in reditu similiter usque ad Ostium Ecclesiæ ipsum comitari debere. Episcopum autem cum Cappa Pontificali ad Ecclesiam accessurum, ut solemniter celebret, vel, ut assistat divinis Officiis, aut Processioni, vel ut aliud quidquam ex Pontificalibus exerceat, curare debere, ut Capitulum congruo tempore intemetur hora ejus accessus ad Ecclesiam, ad hoc, ut Capitulum prædictum commode se ad ejus occursum accingere possit; Idemque Episcopus convenientem, & opportunam horam eliget, verbi gratia si Missam solemnem in aliquo die festo sit celebraturus, tunc post Primam in Choro finitam, antequam Tertia inchoetur, ad Ecclesiam accedere poterit, quo casu, Dignitates, Canonicis, ceterisque Capitulares, statim post Primam completam, facto modico intervallo, prodire debent obviam Episcopo ad ejus Cubiculum, eumque ad Ecclesiam venientem deducere, quemadmodum ipsa Congre-

gregatio faciendum esse respondit. Cumque Episcopus in Ecclesiam venerit, Tertia, suo tempore, inchoanda erit, juxta præscriptum Pontificalis Romani: idque omnino faciendum est, non obstante quacumque consuetudine ipsius Capituli in contrarium: Cum enim Pastor teneatur ad suam Ecclesiam accedere, & ex ejus presentia divini cultus augmentum, Ecclesiæque ipsa splendorem, & decorem non modicum recipiat, non est ei præbenda occasio, vel non accedendi, ex quo debita cum decencia id facere nequeat, vel indecenter accedendi. Insuper declaravit, quod, quando Episcopus, finita Missa, vel aliqua hora Canonica, est ab Ecclesia discessurus, tantisper cessandum est à reliquis horis decantandis, quousque Capitulares abeuntem Episcopum reducere possint, ut in omnibus congrua obedientia Prælati, & debitum Deo obsequium reddatur, cui Sacrificium cum inobedientia non placet: Declaravit præterea, quod si interdum contingat, Episcopum, vel Processione, vel aliqua hora Canonica nondum finita, abire compelli ob aliquam sui necessitatem, tunc non opus erit, ut omnes Capitulares cum eo discedant, sed satis erit, si quatuor de Capitulo eum Domum reducant, itaut Processioni, vel divinis Officiis impedimentum, aut perturbationis occasio non præbeatur: quamvis hæc, quæ raro eveniunt, minime consideranda sint, cum leges, quæ circa ea, quæ frequentius accidunt, accomodentur. Ad evitandas autem perturbationes, & confusiones in iis diebus, in quibus Episcopus divinis Officiis est interfuturus, Campana aliquanto citius pulsatur, ut tempore, & rebus agendis simul consideratis, cuncta rectius fiant, & horis congruis expleantur. Ubi autem Episcopus solam Concionem auditurus ad Ecclesiam accedit, etiam si Cappa Pontificali indutus eam Concionem auditurus sit, non omnes Capitulares, sed aliqui dumtaxat, videlicet saltem duæ ex Dignitatibus, & sex ad minus ex Canonicis Episcopum venientem ad Ostium Ecclesiæ excipere, atque ad eundem usque locum abeuntem reducere.

Supplicat pro  
confirmatio-  
ne.

§. 3. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte Sebastiani Moderni Episcopi, & Capituli Oxomen. prædictorum petitio continebat, ipsi Episcopus, & Capitulum prædicta, per dictos Cardinales, ut præfertur, decreta, & declarata, pro illorum subsistentia, cupiant firmiori nostro, & Apostolicæ Sedis munimine roborari: quare pro parte dictorum Sebastiani Episcopi, & Capituli nobis fuit humiliter supplicatum, ut decretum, & declarationem prædictam confirmare, & approbare de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat  
Clemens.

§. 4. Nos igitur, qui pacem, & concordiam inter omnes, præcipue divino ministerio mancipatos Præsules, & illis subditas ecclesiasticas personas, vigere, & quæ propterea per dictos Cardinales mature discussa decreta, & declarata sunt, suum debitum fortiri effectum summopere exoptamus, ipsosque Sebastianum, & Capitulum, illiusque Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie ab solventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Decretum, & declarationem huiusmodi, ab ipsis Cardinalibus, ut præfertur, facta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & nihilominus potiori pro cautela, eadem decernimus, & declaramus, & ab ipsis Dignitatibus, & Canonicis, ac quibusvis aliis, ad quos ea quomodolibet spectant, & pertinent, inviolabiliter, & ad unguem observari debere, nec non Dignitatibus, & Capitulo, aliisque prædictis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub poenis infra scriptis per contrascentes, ipso facto, quavis appellatione cessante, & omnino sublata, incurrendis precipimus, quatenus decretum, & declarationem huiusmodi, omni subterfugio postposito, prout ab ipsis Cardinalibus, ut præfertur, facta sunt, inviolabiliter, & ad unguem observent.

Clausula.

§. 5. Decernentes præsentibus literis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostre, vel quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari posse. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique iudicari, & diffiniri debere, nec non irritum, & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari; ac mandantes d. Sebastiano moderno, & pro tempore existenti Episcopo Oxomen, quatenus Decretum, & declarationem, & præmissa omnino observari faciat, & curet. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes excommunicationis, & suspensionis, aliasque sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita eompescendo, nec non legitimis super his habendis, servatis processibus, illos sententias, censuras, & poenas prædictas incurrisse declarando, easque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Deregatio  
contrariorum

§. 6. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Oxomen. juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium  
H h h rium

rium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores presentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si Dignitatibus, & Canonicis, & Capitulo predictis, vel quibusvis aliis communit, vel divisim ab eadem sit Sede Indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 13. Februarii 1593. Pont. nostri Anno secundo.

Dat. die 13. Febr. 1593. An. I.

LII.

Approbatio Constit. Pauli IV., & Pii V. circa leges, & ordinationes à Judæis ubique locorum observandas. Et expulsio eorundem ab omnibus Civitatibus, & Terris Status Ecclesiæ. Roma, Avenione & Ancona exceptis.

CLEMENS EPISCOPUS  
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

CECA, & obdurata Hebræorum perfidia, non solum ingrata est in Dominum, ac Redemptorem humani generis Iesum Christum Dei filium ipsi promissum, & ex semine David secundum carnem natum, sed neque etiam sanctæ Matris Ecclesiæ, ipsorum conversionem patienter expectantis, magnam erga eos misericordiam agnoscit, quinimmo pietati Christianæ pro gratia injuriam reddens, non cessat quotidie tot committere enormes excessus, tot detestanda patrare flagitia in præjudicium ipsorum Christianifidelium, qui eos in testimonium veræ fidei, & in memoriam passionis dominicæ, atque ut tandem respiciant, benigne tolerant, & recipiunt, ut nos gravibus querimoniis ea de causa ad nos perlatis impulsus, cogamur pro debito Pastoralis officii opportunum aliquid huic malo remedium adhibere.

§. 1. Sane jam pridem fel. record. Paulus Papa Quartus Prædecessor noster per suam sub Dat. pridie Idus Julii Pont. sui Anno primo editam Constitutionem, prudenti ac salubri consilio certas præscripsit leges, quas Judæi in Terris ditionis Ecclesiæ degentes servare tenerentur.

§. 2. Easque postmodum rec. mem. Pius Papa Quintus itidem Prædecessor, sub Dat. videlicet tertio decimo Kalen. Maii, Pont. sui Anno primo, non solum innovavit,

Paulus IV. nonnullas leges Judæis in Statu Ecclesiastico commorantibus præscripsit.

Pius V. approbavit.

sed etiam complura indulta, & privilegia, quorum obtentu Judæi se tuebantur, abrogando, eandem Pauli Prædecessoris Constitutionem, adversus illa restituit, ac firmiter observari præcepit, ac demum per alias suas literas eos ab omnibus ditionis temporalis Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & locis, Urbe Roma, & Ancona exceptis, perpetuo exulare iussit, prout in eorum literis latius continetur.

§. 3. Quæ cum optima suadente ratione à sancta hac Sede emanaverint, ipsi tamen Judæi successu temporis paulatim ab huiusmodi vinculis se eximere attentarunt, & forsitan ab aliis Prædecessoribus nostris, qui ut eos ab eorum caligine ad agnitionem veræ fidei allicerent, mansuetudinem Christianæ pietatis non denegandam eis censuerunt, aliquas super hoc tolerantias, sive indulta extorserunt. Quibus postmodum contra piam eorundem Prædecessorum mentem, & intentionem prave abutentes, eo tandem sunt progressi, ut adversus divinas, naturales, humanasque leges, magnis, & gravibus usuris pecuniarum, quas præsertim à pauperibus, & egenis exigunt, monopolis illicitis, & fœneratiis pactis, fraudibus, dolis, & contrahendo, ac fallaciis, plurimos cives, & incolas ditionis temporalis Ecclesiæ, ubi commorantur, misere exhausterint, circumvenerint, bonis spoliaverint, ac tenuis potissimum fortunæ homines, præsertim rusticos, & simplices, non solum ad extremam inopiam, & mendicitatem, sed prope modum in servitutem redegerint, multa præterea, & quidem graviora scelera, & flagitia, & ipsi commiserint, & perditio cuique, ac nequissimo in facinoribus patrandis suam libentissime operam, & quamcumque potuerunt opem præstiterint.

§. 4. Nos igitur his, & aliis gravissimis de causis adducti, huiusmodi nationem à plerisque ex nostris Populis, apud quos experientia docuit eam multo plus detrimenti asserere, quam boni ab ipsa sperari queat, censuimus omnino expellendam, & tamen ne à nobis prorsus eiecta, ad gentes, quæ Christum non norunt, divertat, atque à via salutis reliquiis Israel prophætico ore promissæ longius recedat, eam ab amplioribus quibusdam, aut nobis proximis Civitatibus, ubi facilius legum vinculis, & Judicium severitate in officio contineri possit, duximus non repellendam. Ac proinde nos eorundem Pauli, & Pii Prædecessorum vestigiis inhaerentes, primum quidem eorum Constitutiones, & literas, quarum tenores presentibus haberi volumus pro expressis, harum serie approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ, inviolabilis, & inconcussæ firmitatis robur adiciamus.

§. 5. Deinde vero, usu, & re ipsa edocti, quæ eisdem Judæis præter illorum formam, piæ, & benignæ eorum, qui secuti sunt, Prædecessorum nostrorum indulgentia permissa fuerunt, ea, ut sperabatur minime profuisse, quinimmo contra mentem concedentium, malitia Judæorum in damnum Christianifidelium retorta extitisse, omnia, & quæ-

Sed tamen Judæi quam plures indulgentias adversus prædictas leges extorserunt.

Hic itaque Pontifex dicitur Pauli IV. & Pii V. Constitutionem innovat, & confirmat.

Privilegia in contrarium concessa revocantur.

quæcumque, si quæ forsitan à san. mem. Pio Quarto, Sixto Quinto, & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sive de eorum, ut asseritur, mandato in favorem eorundem Judæorum, tam in Alma Urbe tantum, quam in quibusvis aliis ditionis temporalis Ecclesiæ Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis degentium, etiam super hoc ipso, ut ubilibet commorari eis liceat, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, vel sub prætextu causæ, & tituli onerosi, etiam vim contractus inducentis, aut alias concessa dicuntur, privilegia, permissiones, Indulta, aut capitula, quorum etiam omnium, & singulorum tenores pro expressis, ac ad verbum insertis habemus, in ea parte, qua prædictis eorumdem Pauli, & Pii V. Prædecessorum, nec non presentibus nostris literis adversantur, aut ultra illas aliquid concedunt, harum serie revocantes, cassantes, abolentes, & annullantes, irritaque, & nulla decernentes.

§. 6. Hac nostra perpetuo valitura Constitutione præcipimus, & mandamus, ut omnes, & quicumque Judæi utriuslibet sexus, qui in quibusvis ditionis nostræ temporalis universæ Civitatibus, etiam Bononiæ, & Beneventan. Oppidis, Terris, Castris, & locis, etiam sub eadem ditione consistentium, Baronum, & Domicellorum, quamcumque jurisdictionem, præheminentiam, titulum, insignia, seu exemptionem habentium, ad præsens reperiuntur, debeant omnino, intra tres menses à die publicationis presentium literarum in Romana Curia faciendæ numerandos, ex eisdem ditionis temporalis, & Status Ecclesiæ finibus discessisse, & alio commigrasse. Quin potius, tam illos, quam alios, siqui fortasse ad prædictum Statum accedent, jubemus in posterum à tota ditione præfata, non solum nostris, sed etiam perpetuis futuris temporibus sine ulla spe reditus exulare, ita ut quicumque Judæi, sive peregrini, præsentis, aut futuri, in quavis dictæ ditionis Civitate, Oppido, Terra, vel loco, etiam domicellorum, & Baronum huiusmodi quocumque post lapsum trium mensium prædictorum inventi fuerint, rebus omnibus spoliarentur, eaque Fisci iuribus applicentur, eorum vero unufquisque, qui ætate, & corpore viribus satis firmis ad eam poenam sustinendam reperietur, ad triremes, quoad vixerit, sit eo ipso damnatus. Idque in toto Statu prædicto ubique servetur (Urbe Roma, & Avenionen. atque Anconitan. Civitatibus dumtaxat exceptis) ubi eos, qui ad præsens ibidem, vel alibi intra prædictum Statum degunt, si ad dictas potius Civitates, quam alio se recipere maluerint, & prædictis de causis, & ad prosequendas cum Orientalibus mercaturæ negotiationes, & commercia, & quia illos præsertim, qui nostro, & huius Sedis conspectui proximi sunt, poenæ formidine à maleficiis temperatos, atque interdum aliquos lumen veritatis facilius agnituros speramus, censuimus tolerandos.

§. 7. Verum his ipsis, quos in tribus tantum prædictis Civitatibus commorari permittimus, Universis, & singulis Judæis præcipimus, ut Civitatum prædictarum, in quibus pro tempore habitaverint, Statuta favorem Christianorum concernentia, nec non edicta Ordinariorum, & Magistratum, præcipue vero nostras, ac prædictas Pauli, & Pii V. Prædecessorum, & alias Apostolicas, & canonicas, quæ circa ipsos Judæos aliquid disponunt, Constitutiones inviolabiliter observent.

§. 8. Quo circa tam dilectis filiis nostris in Alma Urbe Vicario, & S. R. E. Cameraario, quam aliis universis, & singulis status, & ditionis Ecclesiæ Civitatum, Oppidorum, & locorum Ordinaris, nec non Legatis, Vicelegatis, Præsibus, & Gubernatoribus, nunc, & pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus eorum unufquisque curet, quantum in se est, præsentis literas nulla alia à nobis expectata iussione, aut mentis declaratione, debite executioni quam primum demandari, ac deinde perpetuo firmiter, & inviolate observari, nec solum quicumque contra illarum tenorem, etiam prætextu hactenus concessorum Indultorum, permissionum, sive consuetudinum tolerare, indulgere, aut permittere, vel licentias aliquas concedere præsumant, sed contra quoscumque inobedientes, & transgressores omni severitate animadvertant, contradictores per opportuna juris, & facti remedia appellacione postposita compescendo.

Statutis locorum, Apostolicisque, &

§. 9. Non obstantibus præmissis, nec non quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Statutis, & consuetudinibus, etiam juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tam per superius nominatos, quam illos quoscumque nostros Prædecessores Universalitatis eorundem Judæorum, sive eorum aliquibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, & ex quibusvis causis, etiam gravissimis, & urgentissimis, atque onerosis vim contractus solemniter initi, ultro citroque obligatorii inducentibus, tam in genere super præmissis, & super habitando in locis ditionis Ecclesiæ eis benevolis, & super exercendo quocumque mercaturæ genere, quam in specie iis, qui in tribus prædictis Civitatibus commorantur, seu alias concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio habenda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi pro expressis, ac forma ad unguem servata ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresse harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, præsentis literas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, per aliquem ex Curatoribus nostris, ut moris est publicari, & elapso termino superius descripto, eos quos concernunt perinde asserere, Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

1593. canonicis sanctionibus, & prædictis Pauli IV., & Pii V. Constitutionibus insigniter declarat.

Executores huius Constitutionis deputat.

Clausulas derogatorias apponit.

Formæ publicationis supradictæ.

Transumptif. que credi jubet. Dat. P. An. II. 25. Febr.

ac si eorum cuilibet personaliter intimata fuissent.

§. II. Illarum quoque transumptis etiam impressis &c. Nulli ergo &c.

Datum Romae in Monte Quirinali. Anno Incarnationis Dominicae, Millesimo quingentesimo nonagesimo secundo Kalen. Martii, Pont. nostri Anno secundo.

LIII.

Contra Haebros, tenentes legentesque libros Thalmudi, & alios haecenus damnatos, aut blasphemias, & contumelias in Deum, & Sanctos continentes.

De libris Thalmudi, prima prodit prohibitio ab Innocent. IV. in Constitut. IV. Impia Tom. III. fol. 309., & alia de his, & similibus libris, prodit a fol. III. in Constit. XXXIII. Cum sicut. Tom. IV. Par. I. fol. 309.

CLEMENS EPISCOPUS  
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CUM Hebraeorum malitia novas in dies excogitet fraudes, quibus perniciofa volumina, librosque impios, ac plane detestabiles, tum antiquitus damnatos, tum recens conscriptos in vulgus proferat.

Approbatio prohibitionis libri Thalmudi, & aliorum detestabilium scriptorum.

§. I. Nos, & ipsis exitiale, & Christiano populo periculosum rati hanc eorum nequitiam conniventibus oculis tolerare, ac pro nostro pastoralis officio, opportunum huic malo remedium adhibere volentes, adducti exemplo complurium Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, praesertim fel. rec. Gregorii IX. Innoc. IV. Clementis IV. Honorii IV. Joannis XXII. Julii III. Pauli IV. & Gregorii XIII., qui saepius impium, illud Thalmudi nuncupatum, & alia similia reprobata, & detestanda scripta, & volumina damnarunt, & retineri prohibuerunt, seu alias ex Christiani Orbis Provinciis, & Regnis pio zelo exterminarunt, omnes, & singulas eorumdem Praedecessorum super hoc editas literas, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, harum serie approbantes, & innovantes.

Prohibitio Iudaeorum, hos libros, & alia impia scripta retinendi, vel quovis modo utendi.

§. 2. Atque illis haec addentes, omnibus, & quibuscumque Universitatibus Hebraeorum, eorumque singulis, tam in temporalis S. R. E. ditione, quam etiam extra eam ubivis locorum, & in quibusvis Christiani orbis partibus constitutis, perpetuo prohibemus, ne quovis libros, & codices impios Thalmudicos saepe damnatos, vanissimos, cabalisticos, atque alios nefarios a Praedecessoribus nostris prohibitos, & condemnatos, necnon opera, commentaria, tractatus, volumina, & scripta quaecumque, tam lingua Hebraica, quam quavis alia haecenus conscripta, aut versa, edita, & im-

pressa, ac in posterum conscribenda aut vertenda, edenda, vel imprimenda, continentia seu continentes, tacite vel expresse, haereses, vel errores contra sacras veteris legis, & testamenti scripturas, necnon contumelias, impietates, blasphemias contra Deum, sanctissimam Trinitatem, & Salvatorem nostrum Dominum Iesum Christum, ejulque Sanctam Christianam fidem, ac beatissimam ipsius Genitricem semper Virginem Mariam, & Beatos Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, aliosque Sanctos Dei, Sacratissimam Crucem, sacramentum novae legis, Sacras Imagines, & Sanctam Catholicam Ecclesiam, & Sedem Apostolicam, ac contra Christi fideles, praesertim Episcopos, Sacerdotes, & alias ecclesiasticas personas, atque etiam contra nuper ad eisdem Christi fidem conversos, ac Neophitos, & alias contra Religionem Catholicam, vel in quibus etiam impudica, & obscena narrationes memorantur, etiam sub praetextu, quod expurgata fuerint, vel donec expurgentur, sive quod de novo typis excusa fuerint, mutatis nominibus, vel etiam sub obtentu, seu tolerantia, aut permissione, ut praetendunt, Secretarii, aut cuiusvis personae Sacri Concilii Tridentini, aut Indicis librorum prohibitorum per recem, Pium Papam IV. Praedecessorem nostrum editi, vel cuiusvis indulti Apostolici, aut licentiae per S. R. E. Cardinales, etiam Legatos, aut Camerarium, seu Cameram Apostolicam, vel Nuncios, etiam cum potestate Legati de latere, aut locorum Ordinarios, seu Inquisitores haereticae pravitatis, forsitan quomodolibet concessa, aut quovis alio quavis colore, legere, habere, vel retinere, emere, vel vendere, aut divulgare, ullo modo audeant, vel praesument.

§. 3. Omnes vero, & quascumque facultates, literas, permissiones, indulta, tolerantias legendi, tenendi, etiam ad tempus certum, vel incertum, vel ad effectum praedictos, & sub similibus, vel aliis praetextibus quaecumque, ut praesertur, prohibita scripta, volumina, libros, & alia supradicta quibusvis Iudaeis, in genere, vel in specie, a Praedecessoribus nostris, & dista Sede Apostolica, seu ejus Legatis, etiam de latere, vel Nunciis, aut Inquisitoribus haereticae pravitatis, aut locorum Ordinariis, vel quibusvis aliis, quavis dignitate, vel auctoritate fungentibus, etiam S. R. E. Cardinalibus, ejulque Camerario, seu Camera praedicta, sub quibusvis verborum formis, & conceptionibus, & quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis clausulis, ac vim contractus inducentibus, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestate plenitudine, seu ad quorumcumque Principum, etiam Regali, Ducali, vel alia quacumque praerogativa fulgentium instantiam, vel eorum intuitu concessas, auctoritate, & tenore praemisissis revocamus, irritamus, & annullamus, ac pro revocatis, irritis, & penitus infectis in perpetuum haberi volumus.

Revocatio quarumcumque facultatum, licentiarum, & indultorum, illa tenendi.

Di-

Prohibitio concedendi has licentias, & eis utendi.

§. 4. Districte inhibentes, tam quibuscumque ex praedictis, quavis auctoritate, & facultate suffultis personis, ne hujusmodi licentias, tolerantias, indulta quoque modo concedere, quam Iudaeis, ne illis sic praesentes revocatis, aut posthac forsitan de facto concedendis, uti, aut earum praetextu, seu alias quomodolibet libros praedictos retinere, legere, deferre, emere, vendere, aut de novo edere praesument.

Praxio termini ad ejulmodi libros consignandi Inquisitoribus, aut locorum Ordinariis.

§. 5. Quinimmo si quos ad praesens habent, eos statim intra decem dies Romae in officio Sanctae Romanae, & universalis Inquisitionis, extra Urbem vero intra duos menses a die publicationis praesentium numerandos, locorum Ordinarios, seu Inquisitoribus haereticae pravitatis, a quibus postmodum absque alio mandato nostro, nulla interposita mora comburantur, exhibere, tradere, & consignare omnino teneantur, & debeant.

Poenarum infliccio in contravenientes.

§. 6. Praecipientes, tam ipsis Iudaeis, quam quibuscumque Typographis, Bibliopolis, seu mercatoribus, & aliis quibuscumque Christianidelibus etiam cuiuscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, sub poenis amissionis librorum, & publicationis omnium bonorum, Fisco ejus Principis, in cujus ditione libri reperti fuerint applicandorum, ac aliis etiam gravioribus, & corporis afflactibus arbitrio Ducefani, ac etiam Inquisitoris, si inibi fuerit, statuendis, ac moderandis, necnon quo ad Christianos, etiam excommunicationis majoris latae sententiae per unumquemque contrafacientem eo ipso incurrendae, ne hujusmodi libros, & alia scripta super prohibita, ut praesertur retinere, habere, legere, edere, typis excudere, seu imprimere, describere, vel exemplare, aduehere, emere, vendere, donare, commutare, aut alias quomodolibet distrahere, vel alienare.

Ex in fautores Hebraeorum in praemisissis.

§. 7. Neve quisquam, etiam sub praedictis, & aliis poenis contra fautores Apostatarum a fide, & haeticorum a sacris canonibus, & constitutionibus Apostolicis inflicis, ipsis Haebreis, pro habendis, scribendis, seu imprimendis hujusmodi libris, vel undecumque afferendis, seu tranvehendis, aut pro eorumdem legendorum licentia de cetero impetranda, opem, consilium, auxilium, vel favorem praestare, aut impendere quoquo modo audeat.

Deputati ex quoque hujus Constitutio.

§. 8. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris, tam S. R. E. Cardinalibus adversus haeticam pravitatem in toto terrarum Orbe generalibus Inquisitoribus, quam etiam Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque locorum Ordinariis, & Inquisitoribus quibuscumque ejuldem haereticae pravitatis, in quibusvis Regnis, Provinciis, & Civitatibus pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, in Civitatibus, Terris, & locis, ubi Iudaei commorantur, tam in eorum Synagogis, & locis publicis, quam privatis, domibus, aut officinis, & aliis ubique locorum etiam apud Bibliopolas Christianos praedictos sic prohi-

bitos libros, & scripta, per se vel alium, seu alios ab eis deputandos diligentissime perquirant, & contra eos, qui super retentione hujusmodi culpabiles reperti fuerint, ad praedictarum, & aliarum etiam graviorum eorum arbitrio poenarum executionem procedant. Contradictores, necnon inobedientes quocumque, eisque auxilium, consilium, vel favorem praestantes, per opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula derogatoria.

§. 9. Non obstantibus praemisissis, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictis Haebreis, eorumque Universitatibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie quomodolibet concessis, etiam saepius approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam alias pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialibus, & individua mentio habenda, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, necnon formas, & decreta in illis apposta, acsi de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis quoad reliqua in suo robore permanfuris, ad effectum praemisissorum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma, & effectus publici hujus Constitutionis.

§. 10. Volumus autem praesentes literas, ad valvas Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Florae, atque in platea, quae Iudaeorum nuncupatur, per Cursores nostros publicari, eorum exemplis inibi affixis, ac dimissis, ac post hujusmodi publicationem, & elapsum terminum superius praescriptum, cunctos, & singulos, quos concernunt, perinde arctare, atque afficere, acsi eorum cuilibet personaliter intimata fuissent.

Transumptorum fides.

§. 11. Illarum exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae obsignatis, eandem prorsus fidem in iudicio, & extra illud haberi, quae ipsis praesentibus haberetur, si essent exhibitae, vel ostense.

Clausula post-nales.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrae approbationis, innovationis, additionis, prohibitionis, revocationis, irritationis, annulationis, voluntatum, inhibitionis, praeccepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. P. An. II. 25. Febr.

Dat. Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, pridie Kalen. Martii, Pontificatus nostri Anno II.

Re-

LIV.

Reformatio Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinen., seu S. Justinae.

Dilectis filiis Praesidenti, Visitoribus, Abbatibus. & Monachis Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinen. alias Sanctae Justinae de Padua.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Commissum Nobis ex alto Apostolicae servitutis ministerium pro debito pastoralis officii adimplere cupientes, in ea praecipue incumbendum arbitramur, quae ad Cleri universi reformationem, & Ecclesiasticae disciplinae integritatem restituendam pertinere dignoscuntur. Id autem in Regularium personarum Congregationibus eo accuratius duximus providendum, quo uberiores ex iis, dum in suorum institutorum observantia constantes perseverabunt, Ecclesiae Dei fructus proventuros esse confidimus.

Et certe inter universam Monachorum coetum ad Congregationem vestram Cassinen. alias S. Justinae de Padua, quae sub speciali nostra, & Apostolica Sede est protectione, oculos convertentes, sicut tam florentem olim, & in monastica perfectionis pene fastigio feliciter constitutam, & prisca virtute insignem comperimus, ita nunc, sive vitio temporum, sive hominum incuria, & nimia forsitan Praepositorum indulgentia, a pristino suo splendore paululum declinantem erigere, simulque aliis partibus confirmare, & ad antiquum decus revocare summopere desideramus.

In quo quidem cum parem desiderio nostro propensionem vestram, ex iis, quae nobiscum egerunt dilecti filii Ordinis vestri professores a regimine vestro, ea de re, ad Nos proxime destinati, deprehenderimus, commendamus eximiam pietatem vestram, ac zelum, vosque ad salutem hanc reformationem sponte vestra incensos, paternam, qua vos semper complexi sumus charitate hortamur, ut Beati Monachorum Patriarchae Benedicti Ordinis vestri Institutoris, aliorumque Sanctorum, qui ex eodem Ordine innumeri prodierunt, vestigiis insistentes, ad illam monasticam disciplinae perfectionem omni studio ita contendatis, ut eam in vobis nostris temporibus revixisse omnes intelligant, & exemplo vestro, alia quoque Regularium Congregationes ad eandem reformationis normam amplectendam alacrius excitentur.

Ut autem id facilius assequi valeatis, nonnulla, quae post maturam consultationem a probatissimis viris, quibus hoc negotium mandavimus, Nobis proposita sunt pro Congregationis vestrae reformatione maxime utilia, ac salutaria constituenda

De Apostolica igitur potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, ut in vestra Congregatione posthac Visitatores eligi possint ejusdem Monasterii cum Diffinitoribus, quorum officium simul cum Capitulo generali terminatur, professi, hac moderatione adhibita, ut tam in dietis, quam in Capitulo generali non solum, dum agitur de ipsis in dietis, seu diffinitorio intervenientibus, sed etiam de eo promovendo, ad quamcumque dignitatem, aut assumendo ad aliquod officium, qui sit eorum alicujus comproffessus, ut liberius ea de tractari, & deliberari possit, ii, de quibus, vel eorum comproffessus sic agatur, extra locum dietae, & diffinitorii extent, & nec suffragia conferant, nec ceteris suffragantibus intersint, & quod de consanguineis in examine Monachorum Constitutiones vestrae praescribunt, id etiam ad comproffessos extendimus.

In promotionibus autem ad Abbatiam, & Prioratum, liceat pro bono Congregationis, tempus a Constitutionibus vestris praescriptum omnium Diffinitorum, consensu dispensare. Monasteriis praeterea vacantibus usque ad septuagesimam provideat vestri Ordinis regimen in dietis a dicto tempore citra Diffinitores capituli generalis. Praescribatur insuper numerus certus Decanorum, quem nec augere, nec minuire unquam liceat. Quod si nunc plures sunt Decani, nemo impostero eligatur, quod is numerus effectus sit. Nemo autem ad Decanatum promoveri possit, qui praeter vitam integritatem, qua debet praestare, aliud etiam non vulgare specimen prudentiae non exhibuerit, & doctrinae congruentis adjumenta non habeat, casibusque saltem conscientiae egregie instructus non sit: qua in re diffinitorum judicium ne fallatur, visitatores promovendorum merita inquirent, deque iis Diffinitoribus, qui neminem ad illum gradum valeant promovere, nisi habita de eo hujusmodi visitatorum relatione, medio ipsorum juramento fidem faciant. Ad haec a membrorum administratione Decani removeantur, nec posthac deputentur, sed in Monasteriis in regulari disciplina pro sui muneris debito exercentur, iis exceptis, qui ob aetatem, vel imbecillitatem ad onera regularia, & ad munera graviora subeunda parum idonei existantur, quibus hujusmodi administratio demandari poterit, cum onere, ut in iis eam regularis disciplina observantiam curent exerceri, quae vestris Constitutionibus praescribitur.

Priores deinde claustrales, & Decani ab officiis, & dignitate, ea etiam una ratione removeantur, quod disciplinae regulari nec ipsi incumbant, & alios ad eam amplectendam excitare negligant. Ideoque quotannis in Capitulo generali electionis judicio subiciantur, & pro singulis suffragia ferantur, ac si nunquam antea fuissent electi, ut eo pacto in officio retineantur.

In omnibus quoque Monasteriis par-

Monachos Cassinen. a primava perfectione dilapsos.

Et ad antiquum decus anhelantes.

Hortatur, ut persistentiam observantiam assument.

De Visitoribus eligendis, eorumque facultatibus.

De Promotione ad Abbatiam, Prioratum.

De Decanatu.

De Prioribus Claustralibus.

In omnibus Monasteriis.

modus, & forma vivendi servetur, & in regulari disciplina aequaliter Monachi exercentur ad Regulae, & Constitutionum praescriptum: quod si in communibus regulis ex causa aliqua in parte dispensandum esse videatur, id singulis annis auctoritate diffinitorum Capituli generalis dumtaxat fieri possit, habita ratione cum locorum, tum personarum indigentia, & cum magno moderamine, prout iisdem Diffinitoribus expedire videbitur.

Abbatibus negligentes removeci.

De mutatione Monachorum.

Abbatibus, qui Diffinitorum praescriptum immutare ausi, & in curanda disciplina regulari admodum negligentes, aut dissimulantes deprehensi fuerint, possint hac una de causa arbitrio vestri regiminis suspendi, & etiam a titulo, & administratione removeri.

Non permittant praeterea Praelati sub poena privationis quorumcumque officiorum, & munerum, & vocis activae, & passivae, ut quovis colore animarum curam exercent Monachi, nec Secularium etiam affinium, & consanguineorum negotia tractent, sine expressa licentia diffinitorum Capituli generalis, re bene cognita, & mature examinata, & maxime ne eorum causa coram Judicibus compareant, ut omnis vacationi, & proprietati occasio pracludatur.

De administratione rerum temporalium.

In administratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Praelati eam ipsi per se exercent, sed per Cellerarios a Diffinitoribus, vel vestri Ordinis regimine deputatos. Insuper pecunia omnes quacumque ex causa ad Monasterium pervenientes, deponantur penes Monachum a Diffinitoribus, vel regimine vestro eligendum, aut probatum, & fidelem Telonarium, cujus ea praecipue cura sit, eas in destinatis rationum libris, sive Codicibus fideliter, & diligenter describere: earum autem ne obolum quidem expendat, aut alicui quovis praetextu numeret, nisi de mandato Cellerarii. Hujusmodi autem,

mandata in preparato ad hoc codice describantur, & manu ipsius Cellerarii subscribantur, expressa in iis summa pecunia, cui, & qua de causa sit persolvenda. Rationes dati, & accepti, creditaque, ac debita pecunia juxta Constitutiones vestras reddantur, quibus Praelatus, Prior, Cellerarius, & Decani non solum subscribant, sed etiam juramento suo confirmant veras esse, nihilque fraudis continere. Quod si qui defraudasse inventi fuerint, & veritatem proventuum, & expensarum non expressisse, ab Officiis, Dignitatibus, & Administrationibus sine ulla provocatione removeantur, & insuper tanquam perjuri puniantur. Eligantur quoque in Capitulo generali a Diffinitoribus tres, qui rationes proventuum, & expensarum singulorum Monasteriorum exactissime videant, & examinent, & ea omnia exequantur, quae in hac parte per Constitutiones vestras Auditoribus causarum sunt commissa.

Ne autem Monasteriorum redditus, & fructus in alios, quam par sit, usus convertantur, prohibemus munera, & largitiones Protectori, Vice-Protectori, Ordinario, aut personae, quavis tam Ecclesiastica, etiam Pontificali, aut alia majori etiam S. R. E. Cardinalatus, quam mundana auctoritate fulgenti, etiam occasione primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum, gratique animi testificationem, exceptis iis munusculis, quae in esculentis modici valoris, non honorum ambitu, aut privata aliqua cupiditate, sed ad comparandam, & conservandam Monasteriis benevolentiam praedictis Protectoribus, aliive Benefactoribus, & Officialibus certis quibusdam temporibus publico Congregationis, aut Monasteriorum non privato cuiuscumque nomine ex Superiorum praescripto moderate fieri consueverunt.

Prohibemus etiam invitationes, & superfluos, & extraordinarios sumptus pro praedictis personis, aut aliis honorifice laute, & opipare suscipiendis sub praetextu etiam hospitalitatis, quae si quando exerceat contigerit, habita locorum, temporum, & personarum ratione, ea moderatione fieri debeat, quae in vestris Constitutionibus laudabiliter, & monasticae modestiae congruenter praescripta continentur.

Ut vero vestram hanc propensam ad reformationem voluntatem specialibus favoribus prosequamur, volumus, ut si contingat per Nos, aut Successores nostros Romanos Pontifices aliquam aliam Reformationem quorumvis Ordinum, seu Institutuum regularium pro tempore fieri, per eam vestro Ordini, nihil ulterius injunctum, aut praemissis nullatenus derogatum censeri possit, nisi de vestro ordine nominatim mentio fiat, & nisi specialis, expressa de verbo ad verbum, nihil penitus omisso eorumdem praesentium expressio habeatur, & aliter factae reformationes vos minime ardeant, & derogationes nullius sint roboris, vel momenti. Has autem nostras Constitutiones a vobis inviolate, ut decet, observari.

Munera non dari.

De hospitalitate.

Reformatio- nes alicujus Ordinis hanc Congregationem non obligant.